

# Frelsens tid

I evigheden er der ingen frelse, hvis nogen, vil de faldne engle blive frelst. I evigheden havde Gud ikke gemme eller gemme, for Guds Frelse er åbenbaret for den tid, det hedder i dag. Mistet die følgende til dom af hans værker, da de allerede er under evig fordømmelse. Men for dem, der dør med Kristus (når de tror), dukke op igen en ny skabelse, hvor Guds hensigt er opfyldt, og gå videre til deltageren evigheden af livet i Gud.

---

## Frelsens tid

“For han siger, har jeg hørt dig i en acceptabel tid, og jeg hjalp dig på Frelsens Dag: Se, nu er den accepterede tid, se, nu er det frelsens dag” (2 Kor 6: 2)

## Det evige Guds hensigt

Hvad er den evige Guds hensigt? Den evige Guds hensigt er menneskets frelse?

De doktrinære fejl, der er opstået gennem århundreder om, hvordan er frelse i Kristus er fordi de ikke kunne identificere, hvilke er den evige Guds hensigt. Fandt ikke, at løftet om frelse ikke evigt, da døren til frelse, som nu er åben, vil dagen lukke.

Formålet med Gud i Kristus ja, det er evig, fordi det startede i evigheden og blive forevigtet i evigheden. Selvom frelse tilskud evigt liv til dem, der ved det opnås i evigheden er der ingen frelse.

Paulus præsenterede den evige Guds hensigt at kristne i Efesus: "Og afsløret for os sin Villies Hemmelighed efter sin velbehagelige som han fuldbyrdede ved Kristus, at konvergere i Kristus alle ting, i tidens fylde, både som i himlen, og som er på jorden" (Ef 1: 9 -10).

Gud har kundgjort sin vilje (revnet mysteriet skjult), som foreslået og givet samtykke (god fornøjelse), at konvergere i Kristus alle ting, både som er i himlen som dem på jorden, således at (mål) i alle Han er fremtrædende (top, sublim, fremtrædende).

Som Gud 'revnet mysteriet om hans vilje «, er der ingen grund til argumentet om, at manden ikke forstår spørgsmålene om frelse ved at have en begrænset sind. Som Gud ulåst mysteriet om hans vilje er, fordi mennesket er i stand til fuldt ud at forstå deres formål.

Den evige Guds hensigt er specifik: den ypperste Kristi over alle ting "Han er leder af kroppen, kirken; er begyndelsen, den førstefødte fra de døde, for at han i det hele skulde blive den ypperste" (Kol 1:18); »Og så for nu, kirken, manifolden Guds visdom kan være kendt for magter og myndigheder i det himmelske, efter den evige formål, som han gjorde i Kristus Jesus, vor Herre" (Ef 3:10 -11).

Den evige formål er i overensstemmelse med Guds suverænitet, og kan aldrig tilbagekaldes eller ugyldiggør enhver skabning, idet formålet ikke er baseret på mennesker eller noget, der er flygtige. Derfor hører vi echo: "For alle Guds løfter i ham er ja, og i ham Amen, Gud Guds ære for os" (2 Kor 1:20).

Nu alle de løfter, der er fastsat af Gud, alle mødes i Kristus, og han er fuldt engageret i Guds herlighed, som er åbenbaret i dem, der er gemt.

Forvirre Guds hensigt, som er evig, og frelse i Kristus, som er sekulært, har rejst mange doktrinære fejl, for frelse er begrænset til den tid, kaldet "dag".

Gud redder mandens i dag «, som en dag med prøvetid vil lukke, og vil være kendt (manifest) Guds dom, der var i Adam. Frelse er i al evighed, men der er en evig formål at spare på ubestemt tid, da Gud ikke vil spare i evigheden.

Frelsen er for den tid, det hedder "i dag". Den tildelte tid for Guds hjælp er det "nu". Men den evige Guds hensigt i Kristus er til evighed, for den ypperste Kristi over alle ting er noget relevant evighed.

## Den evige formål og frelse

Det evige formål, som Gud etableret før de århundreder tider er den ypperste Kristi over alle ting. Og hvad er den ypperste af Kristus? Den fødselsret Kristi blandt mange brødre "... så han kan være den førstefødte blandt mange brødre" (Rom 8:29).

Dette skyldes, ud over Kristus at sidde ved højre hånd Majestæt i det høje, med alt under hans fødder, blev han også leder af kirken, som er hans legeme. Paulus viser, at Kristus er bundet til hans mange brødre, så fylde det fylder alt i alle (Joh 01:16; Ef 1:21 -23).

At føre til den evige effekt formål (efter råd hans vilje), som er den ypperste Kristi over alle ting, blev etableret i evigheden skabelsen af □□mennesket i billedet og portrætfoto af Gud.

Det hele begyndte, da han fik at vide: "Lad os skabe mennesker i vort billede og lighed" (Mos 1:26). Manden blev skabt perfekt (billede og lighed), med fuld frihed (Fra hvert træ har du Lov at spise Genesis 2:16), sat i et perfekt sted (Mos 2:15), med en defineret regel (ikke spise det) og vigtig viden til at udøve deres frie vilje (dø).

Manden stoppede stole på Guds ord og gav os hans sanser.

Eva så, at træet var godt for mad, en fryd for øjet og ønskeligt at gøre en klog (begær), ulydig mod Gud og spiste af træet, og gav Adam og glemmer, at blev advaret om ikke at spise (Genesis 3 : 6).

Man syndet og var blottet for liv, som er i Gud. Han fortsatte med at være (separat) døde for Gud. Ophørte med at være en del i livet der, og kommer fra Gud, om oprettelse af fjendskab mellem Gud og mennesker.

Men Adams fald var ikke en hindring for den evige formål, for ifølge hans forsyn, blev Guds lam slagtet før verdens grundlæggelse i indløsning af menneskeheden (1 Peter 1: 9 -20).

Alle, der adlyder sandheden, det er, som tror på evangeliet, ikke efter deres retfærdige gerninger, men efter sit eget Forsæt og Nåden i Gud, atter genereret åndelige mænd, til et levende håb (1 Peter 1 : 3 og 23).

Frelsen i Kristus er annonceret til alle mennesker tabt i Adam, og alle, der accepterer vidunderlige frelse regenereres (genskabt), i henhold til Gud i sand retfærdighed og hellighed.

Den evige formål var ikke angivet i de kødelige og jordiske mænd, men at formålet er etableret i de åndelige mænd og tilhører himlen (1 Kor 15:45 -49).

Den nye mand blev skabt fred med Gud, kan billedet og portrætfoto af ham, der igen produceret dem efter sandhedens ord, der er ubestikkelig frø "er den jordiske, sådan er de også de jordiske; og er den himmelske er, sådanne ere også de himmelske. Og som vi har båret billedet af jordnær, skal vi også huske billedet af den himmelske" (1 Kor 15:48 -49).

Gud frelste mænd efter hans vidunderlige dyd (barmhjertighed) og nåde "Men I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt Folk, et ejendomsfolk, som du kan proklamere

lovpriser ham, som kaldte jer ud af mørket til sit underfulde lys" (1 Peter 2: 9). Han reddede og post i kristne ord forsoning. Gem ikke var nok, for ifølge den evige formål (som er den ypperste Kristi), valgte han (valgt) den gemt, ikke-troende, efter hans nåde at være uden skyld og hellige for ham.

Gud frelste mænd efter hans nåde og ifølge hans evige formål (den ypperste Kristi), og så bliver modtaget af børnene, efter hvad der blev forudbestemt ante hånd. Alle, som tror på Kristus gemmes og modtage Guds Søn, at Kristus er den førstefødte blandt mange bror. Det vil sige, hvis en person ikke ønsker at være et Guds barn må forkaste evangeliet om nåde, da alle, der gemmes i Kristus ikke vil have en anden destination: er Guds børn i overensstemmelse med hans evige formål: den ypperste af Kristus som leder af kirken.

Nu valget og forudbestemmelse er i henhold til den evige Guds hensigt at konvergere i Kristus alle ting. Forskellige er frelse, som efter sin Barmhjertighed, nåde og kærlighed. I kærlighed, redder nåde og barmhjertighed Gud alle mænd fra syndens trældom tilstand, og ifølge hans evige formål, er disse mænd gjort Guds sønner, at Kristus er den førstefødte blandt mange brødre.

## Salvation

Jesu gerning var at søge og frelse det fortabte "For Menneskesønnen kom til at søge og frelse det, der blev tabt« (Luk 19:10). Ifølge a'visão 'monergistic kan vi mener, at »vælges« og »forudbestemt«, i sidste ende aldrig tabt.

Den teologi af gratis nåde viser, at det tabte aldrig havde en chance for at blive frelst, og den valgte og forudbestemte, aldrig haft mulighed for at gå tabt. Nu er der en stor modsætning mellem, hvad Jesus sagde, og de prædiker

tilhængerne af fri nåde, da Jesus kom på jagt efter hvad reelt havde mistet, og de viser, at nogle aldrig mistet, for Gud frelste dem ved valget og forudbestemmelse før de tabt.

Hvad vi ser i skrifterne er imidlertid, at alle mænd blev tabt, og at Kristus kom for at få dem og gemme dem.

Det fremgår af teksten, som effektivt mænd blev tabt i Adam, og at Jesus kom for at søge det tabte, ikke gemt (Luk 19:10). Med andre ord, Jesus ikke var i en make-tro, på udkig efter en person, der tilsyneladende er gået tabt, men som i sidste ende aldrig blev tabt, da den teologiske prædike tilhængere af "gratis nåde«.

Jesus kom for at frelse mænd gået tabt som følge af en tidligere dom. Ingen modsigelse! Først mistede mændene i Adam, og derefter blive tilbudt af Gud fri forløsning.

Gud sendte aldrig mænd til helvede som grundlag for deres suverænitet, som en tyrant. Før blev alle mændene prøvet og dømt i Adam. Ifølge fordømmelse i Adam er, at mænd følger til destruktion.

Men Gud elskede verden så at han gav sin enbårne søn, da alle var under fordømmelse. Nu er alle dem, der dør uden frelse afslørede Guds retfærdighed, for den dømt til evig død follow ["Men dersom vor Uretfærdighed demonstrerer Guds Retfærdighed, hvad skulle vi sige? Er Gud uretfærdig, påfører vrede"](#) (Rom 3: 5).

Nu Guds kærlighed ved at give hans Søn ikke afkræfte hans Retfærdighed og retfærdighed: Det er ikke, fordi Jesus døde som løsesum for alle mænd, at de, der er under fordømmelse ikke vil blive straffet. Gud ikke gør forskel på personer, den sjæl, der synder, skal dø, og synderen vil ikke blive holdt skyldfri.

Guds kærlighed er indlysende fra udbud af Kristus på Golgatas kors. Meget mere indlysende er kærlighed, fordi han døde for

syndere. Troende tilbydes et nyt liv, fordi "liv" arvet fra Adam ikke besidder Guds dom: at dø og blive begravet med Kristus.

Gud er retfærdig, og alle, der er født efter den vilje kød, blod vilje og af mands vilje, er andelen af "earthling" mand natur, og derfor dømt for Gud for ulydighed Adam "For som ved en lovovertrædelse kom til dom over alle mennesker til fordømmelse ..." (Rom 5:18).

Den frelse tilbydes i dag (nu), da:

- i morgen ikke hører til mennesket;
- dommen er allerede fundet sted, og alle mennesker er dømt, og har brug for frelse "i dag";
- hvis den overbevisning var i fremtiden, først efter den overbevisning var rigtige tilbud indløsning;
- før verden var der var ingen tilbud om frelse, ikke ved valg og ikke ved forudbestemmelse.

Det ville være counter intuitive Gud give frelse til mennesket for en dom og en overbevisning om, at der ikke havde fundet sted. Men Jesus kom for at søge det, som var tabt, fordi alle sammen vendt sig bort, var der ingen til at søge Gud.

Hvis frelsen er i henhold til valget og forudbestemmelse, vil den dag rettidigt være i evigheden, før Verden var. Som en rimelig frist, kan være i dag, hvis valget og prædestinationen er før verden begyndte? Da Gud er "her og nu" frelsens dag, hvis alle er født med en vis destination?

Jesus kom ikke for at dømme menneskeheden, fordi alle var allerede under fordømmelse "Ye dommer efter kødet, jeg dømmes ingen mand" (Joh 8:15). Hvis Jesus erklærer dom på mænd, ville afkræfte dommen etableret i Eden «Og om nogen hører mine Ord, og tror ikke, jeg ikke bedømme, thi jeg er ikke kommen for at dømme verden, men for at redde verden" ( John 0:47).

Jesus selvfølgelig at demonstrere den overbevisning af de

mænd, han kom for at frelse: “Den, som tror på ham, ikke fordømt, men den, der ikke tror, er allerede dømt ...” (Joh 03:18).

Det er sandsynligt at antage, at Gud har bestemt dem, der vil blive frelst, før verden var gennem sin suverænitet eller alvidenhed, hvis mænd endnu ikke havde tabt?

Nu Adam var gratis på enhver måde, og hvis han ikke havde spist frugt?

Men Gud er at vide af alle ting ved sin alvidenhed dog aldrig Adam til at spise den forbudne frugt. Sådan finder du ud før hånd, som ville blive frelst, hvis nogen ikke engang havde mistet?

Da Gud ingen undertrykker, har vi suverænitet og Guds alvidenhed tager ikke nogen til at træffe beslutninger mod deres egen vilje “Ved Almægtige ikke kan nå, er fremragende i magten, men ingen undertrykker i retten og storhed retfærdighed” (Job 37:23).

Gud vidste, at manden ville synde, og suverænt ikke forstyrre menneskets beslutning. Snarere, Gud åbnede en ny dør i Kristus, den sidste Adam, således at efterkommere af den første Adam realiseres gennem evangeliets budskab, at du skal beslutte dem for frelse.

Uden undertrykke nogen til at træffe valg, fortsætter suveræn Gud den evige formål at konvergere i Kristus alle gøre det godt igen. Der klager manden? Af sine egne synder! Men da Gud forudbestemte mennesket til ødelæggelse, og alligevel skylden?

Mennesket blev skabt bestemt til at synde? Hun fik ikke fri vilje?

Nu, hvad vi ser, er, at valget og prædestinationen refererer til den evige formål, som er den ypperste Kristi over alle ting, og ikke med hensyn til frelse.



Frelse er for dem, der går tabt. Frelse (er efter ødelæggelsen) er efter ødelæggelsen, efter den evige formål, som er inden destruktionsen. Ifølge den evige formål Lammets blev slået ihjel, at han fik Ære og Hæder over alle navne "Hvad med høj røst, Værdig er Lammets, det slagtede at få strøm, og rigdom og visdom og styrke og ære og herlighed, og velsignelse" (Åb 5:12); »Og elskede det alle, der bor på jorden, hvis navne er ikke skrevet i Lammets livets bog, der blev slået ihjel af verdens grundlæggelse" (Åb 13: 8).

Frelse er ikke ved Lammets tilbuddet, hvis ikke alle ens ville blive frelst. Lammets udbuddet er i overensstemmelse med den evige formål, at Kristus ville modtage magt og ære over alle navne, der er opkaldt efter.

Frelse er for dem, der bliver delagtige i kød og blod Lammets, for ved tro dør, er begravet og dukke op igen med Kristus en ny skabning "For at dette, at Kristus er død og opstanden, og levede igen, til være Lord of både de døde og de levende" (Rom 14: 9).

Død og opstandelse Kristus skulle etablere sin fornemme om døde og levende. Men opstandelsen er, at det tabte er forfriskende "Der er også lignende figur nu frelser-dåb, der ikke er Fjernelse af legemets snavs, men svaret på en god samvittigheds pagt med Gud ved Jesu Kristi opstandelse" (1 Peter 3:21).

Gud har ikke spare nogen i evigheden, for frelse for tiden af mænd kaldet "dag". »Nu sparer dig«, det vil sige, Gud i evigheden ikke bestemt og ikke forudbestemt nogen til frelse.

Apostelen Paulus ved fortolkningen annonceret af profeten Esajas, der sagde: "Så siger HERREN: I en acceptabel tid vil jeg høre dig, og i en Frelsens Dag jeg vil hjælpe dig, og holde dig og give dig til en Pagt med Folket, til delstaten restaureres ... " (Esajas 49: 8) viser, at her og nu er den accepterede tid Gud. Det vil sige, han ikke acceptere nogen i

evigheden som siger "monergistic vision" eller "evangelium" anden Calvin og Arminius. Hvis Gud havde forudbestemt eller valgt nogle til frelse, "Se, her 'ville ikke være tidspunktet for frelse (2 Kor 6: 2).

Dette viser, at i evigheden etablerede den evige Guds hensigt, at Kristus i alle ting havde forrang. Ifølge hans evige formål, dem, der tror på Kristus for frelse, det er, at acceptere drinks vandet en kilde vælger op til evigt liv vælges og forudbestemt til at blive formet til billedet af Kristus, medarvinger med Kristus, Han og førstefødte blandt mange brødre.

I evigheden er der ingen frelse, hvis nogen, vil de faldne engle blive frelst. I evigheden havde Gud ikke gemme eller gemme, for Guds Frelse er åbenbaret for den tid, det hedder i dag. Mistet die følgende til dom af hans værker, da de allerede er under evig fordømmelse. Men for dem, der dør med Kristus (når de tror), dukke op igen en ny skabelse, hvor Guds hensigt er opfyldt, og gå videre til deltageren evigheden af livet i Gud.

Derfor apostelen Paulus i at skrive til Timotheus viste, at Gud frelser os i tid, som kaldes "dag", i acceptabel tid. Du er nødt til at give øre til den evige Fader invitation, at evangeliet præsenterer: "Derfor, som Helligånden siger: Hvis du i dag høre hans stemme, forhærder ikke eders Hjerter ..." (Hebr 3: 7).

Den Åndens røst genlyd "i dag", og dem, der lytter kan acceptere det eller ej. Men de, som hører og ikke modstå Ånden gemmes. Den gemte kaldes med et helligt kald, efter den evige formål, som er den ypperste af Kristus, og er lavet Guds børn, hellig og ustraffelig "Hvem frelste os og kaldte os med en hellig kaldelse, ikke efter vore gerninger, men ifølge til sin egen formål og nåde, som blev givet os i Kristus Jesus for evige tider siden" (2 Tim 1: 9).

Den "Valget" er i overensstemmelse med den evige formål og "nåde" ydes efter Kristus. Men både nåde og evige formål er, før verden begyndte, da de kom fra Kristus.

Gud frelste Paulus og Timotheus efter den Magt, som er i evangeliet (2 Tim 1: 8), fordi vi ved, at evangeliet er Guds kraft for alle, som tror (Joh 1:12; Rom 01:16; 1 Kor 1:24).

Apostelen Paulus havde et argument for dem, der ikke tror på opstandelsen af de døde, som også er gældende for monergistas: »Hvis mænd, jeg kæmpede mod vilde Dyr i Efesus, hvad gavner det mig, hvis de døde rejse ikke? Lad os spise og drikke, for i morgen skal vi dø" (1 Kor 15:19).

Dette argument er helt relevant! Da det er umuligt at forvente nogen i Kristus efter monergistic mening hvis der er ingen måde at afgøre, hvem der er eller ikke er forudbestemt til frelse? Den anbefalede er at spise og drikke, for hvis du er en af dem, der er valgt til frelse vil blive gemt. Men hvis du ikke har en sådan lykke, i hvert fald ikke levet på jagt efter en død håb.

Mine kære, lad os overveje, hvad Ånden siger "For han er vor Gud, og vi er de mennesker i hans græsarealer og fårene af hans hånd Hvis du i dag høre hans stemme, forhærd ikke eders Hjerter ..." (Salme 95:. 7 -8).

Oprindelig artikel: 0 tempo da salvação